

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Решенията да се изпълняват докрай

През последното тримесечие на 1954 г. по решение на бюро на Окръжния комитет на Партията, група негови сътрудници направиха цялостна проверка на работата в текстилната фабрика „Вълко Червенков“ — Габрово. Обследването хвърли светлина върху недъзите в стила, метода и дейността на партийното и стопанското ръководства в това предприятие.

Още тогава бе подчертано, че производствената програма на фабриката систематически не е изпълнявана, а за деветмесечieto на годината не беше изпълнена по нито един от икономическите й показатели. Това не само, че е понижало самочувствието на добрия трудов колектив, но чувствително се е отразило и върху средната дневна зарплата на различните категории производственици. През март тя е била 22-76 лв., а едва когато предприятието започна да изпълнява плана си, през ноември достигна 27-65 лева.

Благодарение помощта на Окръжния и градския комитети на Партията, повишила се е политическата и трудовата активност на фабричния колектив. Това особено пролича от производствените резултати, както за последните няколко месеца на миналата година, така и за м. януари т. г. Данните показват, че планът е изпълнен по повечето от неговите показатели.

Изпълнявайки решенията на Окръжния комитет, с цел да се преодолеят редица недостатъци в метода на ръководството, ГК на Партията в Габрово е задължил др. Иван Иванов, секретар на комитетата, да оказва специална помощ на партийната организация. С негова помощ, партийното и стопанското ръководства, са осъзнали някои свои слабости. Значителна част от набелязаните мероприятия са изпълнени или са в процес на осъществяване.

Заседателщината на партийното бюро, за която справедливо беше критикувано сега е намалена. Особено подобрене обаче в организаторската и контролната дейност на партийната организация и нейното бюро не е настъпило. С това може да се обясни и слабата работа на агитгрупата, която формално съществува, тъй като нейната дейност се свежда до сбирките за инструктаж, а болшинството от агитаторите не извършват разяснителна работа. Не е подобрена и нагледната агитация,

план за която партийната организация отдавна се кани да приеме. Известно подобрене се забелязва в работата на профорганизацията. Докато миналата година е имало само 325 индивидуални обещания във връзка с изпълнението на плана, сега са поети 450 лични задължения. По-добра е и отчетността на съревнованието. Напоследък са проведени производствени съвещания.

Както за партийното бюро, така и за профсъюзното и стопанското ръководства започва да става все по-ясно, че без повишаване на квалификацията на работниците, майсторите и служителите, не може да се върви с успех напред. Затова от началото на тази година са открити три курса за квалификация и преквалификация: — за всички майстори, за работниците от подготвителното отделение и за служителите. Радостен е фактът, че тези курсове редовно провеждат занаятчия си при добра дисциплина и значителна активност на участниците в тях.

Израз на повишената трудова активност е обещанието на група превързачки от смяната на майстора Желю Русев, които обявиха съревнование по определени показатели на другарките си от другите две смени. Похвален е починът и на ремонтните бригади от апретурно-бояджийския отдел, които поемат задължение да умножат грижите си за ремонта на машините и да не допуснат неоправдан престой.

Грижите за машините в сравнение с миналата година, сега са подобри. Това се е отразило положително и в работата на производствениците. Докато миналата година средно 92 работници, предимно тъкачки, не са могли да достигнат изпълнение на трудовите си норми, то през януари броят им е сведен до 49, с тенденция през този месец да се намали още повече. За това е допринесло и поетото шефство от 12 опитни производственици над изоставащите в работата си тъкачки.

Колективът на предприятието с право се гордее с постиженията на бояджиите-джигеристи Минчо Инджов, Никола Енчев, Никола Тихолов, апретуристите — Христо Проданов и Георгиус Асимис, тъкачките — Парашкева Шарилова, Кера Костова, Тотка Стефанова и др., вдевачките Тотка Ботева, Радка Бъчварова и много други. А голяма част от тях са не само

добри производственици, но и добри кръжочници, активни агитаторки и примерни партийни групови ръководители.

Успехите биха били значително по-добри, ако бяха изпълнени и останалите мероприятия, чиито срокове са вече изтекли.

Не може да има никакво съмнение, че ако беше подобрена и работата на фабричния комитет на ДСНМ, която бележи влошаване, а също така и тая на четирите дружества, производствените успехи на фабричния колектив щяха да бъдат подобаващи за работливите девойки и младежи от това предприятие.

За подобряване на работата на партийната организация във връзка с използване правото си на контрол над стопанското ръководство, следва не само да се изнесе лекция пред комунистите, което още не е сторено, но трябва преди всичко да се обмислят и на дело приложат действени форми на партен контрол. С това ще се допринесе за разкриване на още съществуващите слабости.

Политическата активност на целия фабричен колектив действително би се повишила още повече, ако агитаторите не се задоволяваха само с изслушване на ежеседмичните инструктажи, а чрез лични и групови беседи от сърце разясняват правдивото слово на Партията и миролюбивата политика на Народногo правителство.

Още по-голям принос в борбата за честта на фабричната марка биха допринесли и партийните групи. Върно е, че някои от тях, като тия на Деша Георгиева, Дора Проданова, Тотка Стефанова и Радка Бъчварова, в сравнение с останалите осем групи, работят по-добре, обаче това са само надеждни стъпки напред.

Колективът на ф-ка „Вълко Червенков“ е добър. Необходимо е партийната организация и нейното ръководство с помощта на ГК, да изпълнят докрай набелязаните мероприятия, да увлекат всички работници в борбата за изпълнение на плана по всички показатели, за да може предприятието да застане в първите редици на челните предприятия в страната.

ГК на БКП — Габрово трябва по-близо да помага като цяло, а не да дава работата на откуп само на своя секретар.

Ал. Хинчев

ЧИТАТЕЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ ВЪВ ВЕТРИНЦИ

Дружественият комитет на ДСНМ в с. Ветринци, Търновско на 2 февруари проведе читателска конференция на тема „Образът на колхозната младеж в съветската художествена литература.“ Пионерите изнесоха литературна програ-

ма. Докладчикът др. Никола Цонев Иванов разгледа книгите „Жива вода“, „На брега на Зея“ и др. В своя доклад той обрисуваша образа на комсомолците, техните характерни черти на борци за високи добиви в селското стопанство.

По доклада бяха зададени въпроси и направени изказвания.

Присъстващите изпратиха писмо до автора на книгата „Жива вода“ Кожевников.

Г. Николов

Семейството на Осман Кехайов

Стрелци

Твърде дълъг е пътят до с. Стрелци, Еленско. Хубав е родният Балкан по тези места. Макар да са оголени дърветата зимният пейзаж не е изгубил красотата си. Той навява свежест и бодрост.

Стрелци е кацнало на един от върховете между Лиса планина, недалеч от която е Омуртаг и Котленската планина, в близост до гр. Котел. То е една от най-източните точки на Търновския окръг. Тук живеят предимно турци, но напоследък числото на българите се е увеличило.

Моят съпътник, доста приказлив човек, разказва с подробности за живота по тези места.

— До 9 септември 1944 година непросветеното турско население тук тънеше в мрак, невежество и мизерия. Изостанаха хора бяха. Държавата ги търсеше само да обере данъците. Търговците изкупуваха на безценица кокошките, яйцата, добитъка им. Разни шарлатани ги лъжеха и ограбваха по най-безмилостен начин. Всички бяха неграмотни. Малцина знаеха да говорят български. Джамията и средновековните турски обичаи ги сковаваха, затъпяваха. Истината за света мъчно можеше да достигне до тях през чалмата и черното фередже.

В последните години Народната власт ги огромоти. Открити са турско и българско училища. Всички деца са привлечени в училище. Народната власт създаде на всички работа. Много от тях работят като горски работници.

Суровият закон на исляма гласи, че лицето на туркинята не бива да се вижда от мъж. Него стриктно спазват и сега турците от Стрелци. Затова черното фередже никога не се маха от главите.

Фереджета тегнат на главите на всички туркини от селото. Дори жената на председателя на селската не смее да го хвърли, макар че не се прикрива толкова. Само една туркиня е скъсала решително с това тежко бреме — Юнзиле, жената на Осман.

По нов път

Осман Адемов или Кехаята, както тук го наричат, е един от малцината скъсали с фанатизма на Исляма. Партията му отворила очите. Нейн член той станал още след 9 Септември. Едномесечните партийни курсове в Елена и сетне в Габрово го накарали да направи остър завои в живота.

— Разбрах — казва той — колко много сме били изостанали ние — турското население. Чета историята на КПСС и виждам какви борби са водили работниците за освобождение, а ние — назадничави хора.

Един ден, преди да замине за тримесечния партийен курс в Котловград в селото става голямо

събитие — Юнзиле хвърля фереджето.

Не било тъй лесно докато се дойде до това решение. Много вечери, когато си легнал, Осман й разказва истината за живота говори й, че в курса жените учат наравно с мъжете, че жените имат равни права с мъжете, казва й как ходят облечени други туркини от града. За да я убеди, Осман я завежда в Разград, после в Сливен. Ходили на кино, дълго разговаряли по този въпрос. Най-напред Юнзиле се чудела как ще живее без фередже, но, когато видяла с очите си как живеят другите, сама рекла:

— Осман, съгласна съм вече да го хвърля.

Зарадвав Осман й купи плат за пола и то не какъв да е, а кадифе и коприна за забрадка.

— Макар че бях вече убедена — спомня си Юнзиле, — в първите дни не можех да погледна турците в очите. Струваше ми се, че всичките ме гледат. Сърцето ми се свиваше.

Многодетно семейство

Гостоприемен и доста разговорлив човек е Осман Кехайов. Макар че не владее напълно български език, той умее да разказва увлекателно за своите съселани и за себе си. Той е среден на ръст, прилично облечен, скъсал с потурчария и чалмата.

Неговата къща се намира в една от махаличките югоизточно от

На снимката: Малкият акордеонист Радко Костов Пашев от детската музикална школа при Държавен завод за захар в Г. Оряховица, заедно със своя учител Рами Дакелов

Снимка: П. Тарасенков

ПЛАМЪКЪТ НА КУЛТУРАТА

И в малкото селце Маневци, Дряновско, което има едва 29 къщи и 122 жители, свети пламъкът на социалистическата култура и просвета.

На 20 февруари 1946 год. бе свикано събрание, на което се учреди читалище под името „Искра“. През месец март 1947 година се положиха основите на читалищен дом. Салонът му има 150 места. Макар и недовършено в него бе тържествено посрещнато идването на новата 1950 година. От тогава се вълнува душа и сила на тази читалищна сграда, която е гордост за жителите на Маневци. Читалището от ден на ден става все по-любимо място както на младежите, така и на възрастните. Малко са вечерите, в които да не светят прозорците, както на салона, така и на читалището. Вратите на читалището са отворени за масовите и политическите организации. Там те провеждат своята просветна дейност.

На 23 януари бе проведено годишно отчетно събрание на читалището. Набелязаха се нови мероприятия за изпълнение през 1955 година.

Михаил М. Димиев

БРОЯТ НА РАДИОАБОНАТИТЕ УВЕЛИЧЕН

Радиооператор съм при РТВ в с. П. Славейково, Севлиево. През настоящата година изпълних годишния си план по строеж на радиоточки на 24 януари 1955 година.

Този успех се дължи на постоянната агитационна работа сред земеделските стопани. За изпълнение на плана ми помогна и добрата програмна работа на радиоцентралата. Съвместната дейност на програмната комисия и радиооператора винаги води до добри резултати.

Иван Ст. Иванов

СЪБРАНИЯ НА ОТЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

В първите дни на м. феврури т. г. в с. Батак, Павликенско се провеждат четири районни събрания на Отчествения фронт. На тях бяха разглеждани въпроси във връзка с благоустрояването на селото. Изнесен бе и доклад за успеха и дисциплината на учениците. Станаха доста оживени изказвания.

На тези събрания се разясни и постановлението на ЦК на БКП за по-нататъшната борба за високи добиви в селското стопанство. Всички присъстващи посрещнаха това постановление с искрена радост.

Кр. Козлев, дописник

Из историята на Търновски окръг

Заселване на славяните

Първите известия за славяните, които живеели на север от Дунав се срещат у византийските, сирийските и латинските автори. Те били известни под името славини и анти.

Нападенията на славянските племена на Балканския полуостров започнали още в първите десетилетия на VI век и вече в първата половина на VII век завоювали почти целия полуостров.

По това време Източната римска империя или както се наричала Византия, се намирила в процес на разложение на робовладелския строй. Постоянните въстания на робите, колоните и градската беднота разклащали още по-силно устоите на Византия.

Успехите, които славините и антиите имали в завладяването на Балканския полуостров се дължели не само на слабата съпротива на упадъла Византия, но и на съчувственото отношение, което те намирали сред балканското население. Жителите на Балканския полуостров, според думите на един съвременен хроникист, масово бягали при славините. Поставени под гнета на господстващата робовладелска класа и произволите на византийската администрация, те виждали в лицето на нашествениците-славяните своите естествени съюзници в борбата против умразната им власт.

Заселването на славините по това време се дължи преди всичко на настъпващите у тях обществено-икономически промени, на растежа на производителните сили. В своите първоначални поселения славините се намирили в рамките на първобитно-родовия строй, който обаче по-степенно започнал да се разлага и през VI век у тях вече имало научени на класово разделение, за което ни съобщава готският историк Йордан. През първата четвърт на VI век, когато славините и антиите започнали да нападат византийската територия, първобитно-общинният строй у тях вече се намирал в своето крайно разложение. Политическата форма на организация била племето или племеният съюз. Под ръководството на своите военни вождове, славяните предприели постоянни походи, целта на които била единствено грабежът. Това е военната демокрация, „военна, започнала войната и организацията за война, започнали сега редовни функции на народния живот“ (Енгелс).

Най-малката обществена единица у славините и антиите била общината, която вече се превръщала от родов в териториална. Териториалната община се състояла от отделни семейства, като обособени икономически единици. В териториалната община били запазени редица елементи от организацията на родовата, като солидарността на членовете ѝ и други.

Живеейки в демокрация, както се изразява тогавашните византийски писатели, славините и антиите обичали безпредельно свободата.

Така славяните се заселили на Балканския полуостров.

Материална култура от славяните, датираща от края на VI и началото на VII век, е намерена край Търново на крепостта Момина крепост (Къз-Хисар.) Това е хълмът, който се издига на ясно от местността Кесилфорт.

Проведените тук през 1942—1943 година разкопки са били с цел, не да се изследва славянската култура, а да се търси монументална римска или византийска. При разкриването на крепостта тук са открити

значителен брой фрагменти и цели съдове от характерната славянска керамика, отнасящи се към VI-VII век.

Тази славянска култура показва, че славяните са се заселили в тази крепост, която била на главния път за Тракия през Балкана.

Откритите само съдове и фрагменти от славянска керамика и ограничеността на изследвания терен не позволяват да се правят по цялостни изводи върху бита и културата на тези славяни, но те са достатъчно доказателство, че в нашия край е имало славянски поселения и също така идват да подкрепят твърдението за славянския произход на името на Търново. В много от старите документи се говори, че околността на Търново била обрасла с много тръни, които славяните наричали просто тръне. В средновековните извори Търново се среща под името Търновград. Така че най-сигурно е Търново да е развита форма от Търново и да носи името си от славянската дума трън. Много други градове, дори и в нашия окръг носят името си от растителността, която преобладавала в околността му, като Габрово от габър, Дряново от дрян, Буковец от бук, Горна и Долна Оряховица от орехи и пр.

Заселването на славините на Балканския полуостров има голямо историческо значение. Славянското преселение на полуострова възродило селската община във Византия и създадо за империята възможност да премине към по-висок етап на развитие, към нова, по-прогресивна обществено-икономическа формация. При това преобладаващото наличие на свободни селяни означавало засилване и на финансовата, и на военната мощ на империята, което допринесло за нейното просъществуване още десет века след падането на Западната римска империя и западна от унищожение постиженията на античната култура, които предавала на новото време.

На Балканския полуостров се заселили само част от славините и антиите. По-голямата част от тях останали в старите си местожителства и влезли в основата на руската народност. Тясното племено единство между руския и българския народ се доказва от редица сходства между двата народа и особено в руския и българския език, които не могат да се обяснят само с книжовното сътрудничество между двата народа през вековете. Те са останки от едно по-старо единство, единство на анти и славини.

Янка Николова
uredник на Окръжния музей

Успех на млад колектив

Изпълнявайки решенията на II-рия пленум на ЦК на ДСНМ младежката организация при Държавно предприятие „Труд“ гр. Г. Оряховица в началото на месец декември изгради художествен театрален колектив.

Самодейците с желание започнаха подготовката на комедията „Скъпи гости“. Младият театрален колектив не разполагаше с никакъв инвентар, а нямаше и средства за набавянето на такъв. Продко-

митетът отпусна пари, любителите артисти на трудови начала изработиха нужните за представлението декори. След усилен двумесечна подготовка на 22 януари т. г. колективът представи комедията в клуба на трета районна отечественофронттовска организация в града.

Първият опит на самодейците се увенча с успех.

Б. Аджаров

Осман и Юнзиле Адемови

нея къщата на Осман е оживена, както винаги. Преди 9 Септември семейството му било тричленно. Само едно дете ги радвало. Как може да помисли тогав за повече деца! Защо да ги създава, когато, все едно ще гладуват? След народната победа Осман, свободен, сигурен в утрешния ден, с Юнзиле увеличават семейството на 7 члена. За петте деца, като многодетна майка, Народното правителство удостоява Юнзиле с орден за майчинство . . .

Борци за нов живот

Когато и да запитах в селото за Кехаята, ще ти заговори за него с известна почит и уважение. Турците го питат, търсят го за съвет и помощ. Разбрал, че само по пътя на кооперирането ще може да се подобри халът на турците през 1949 година той и още някои други, предимно членове на БКП, решават да сложат основите на ферма. Първите опити обаче останали без резултат.

Миналата година, като борец за новото, Осман обявява съревнование на своите съселани за получаване на високи добиви. Торил той, прилагал агротехнически мероприятия — всичко каквото му казал районният агроном и получил от

два декара по 316 кг жито! Всички се чудили на високия добив.

По свой почин Осман засажда 10 декара от нивата си с овощни дръвчета. Тя е разположена на юг от селото, на проветриво място. Сочейки с ръка към нея той разправя:

— Хубава кооперативна овощна градина ще стане по тези места. Стараем се да убедим и другите стопани и те да засаждат. За нас овощарството има голямо бъдеще . . .

Семейството на Осман се е отдало всецяло на борба против старото, за нов, по-добър живот. Юнзиле е агитаторка в две махали. Осман е ръководител на кръжък по история на КПСС, в който участвуват 8 души, членове на БКП. Комунистите от Стрелци са му гласували доверие и сега той е секретар на партийната организация. Осман е и библиотекар. При него често идват турчета, българчета, учителите и др. за прочитни книги.

С всеки изминал ден турците виждат, че Осман е на прав път, слушат го и му подражават. Новото в Стрелци, на което семейството на Осман е пионер, все по-настойчиво си пробива път . . .

Н. Евтимов

Мрежата на кооперативната търговия в Търновско окръг се разширява. Само през 1954 година са открити 11 пивни, 9 сладкарни и 34 магазини, от които 7 специализирани. През лятото са работили 38 летни бирари — градини. 29 от заведенията на общественото хранене са образцови.

На снимките: 1. Ресто-рант „Червено знаме“ на Селско-хазарския път, Търновско окръг; 2. Магазин за бакалски стоки при съвместна кооперация с магазин „Димитър П. Симеонов“, изпълен план за 1954 г. 100 на сто.

Повтарят миналогодишните слабости

Миналата година Управителният съвет на ТКЗС в с. Градине, Павликенско не осигури навременно и качествено почистване на семената за пролетните култури, не осигури добра организация на труда. Това доведе до незазяването на семената, което се повтаря и сега. До 3 февруари са подготвени само семената за засяването на фийа.

Сериозно изостава и ремонтването на инвентара. Ремонтната работилница с отговорник Петко Хр. Мирчев започна ремонтването на каруците на 11 януари и до 3 февруари са ремонтирани само 10 каруци. Председателят на стопанството др. Фердинанд Фетев и полетните бригадири не следят отблизо как се подготвя инвентарът за работа в полето. До този момент те не са ходили в работилницата.

В нея липсва дървен материал, желязо и други материали, които са крайно необходими за ремонта. Не веднаж работниците и лично отговорникът на работилницата са казвали на членове на управителния съвет, че поради тази причина работата в работилницата се затормозва, но това още не е взето под внимание.

Определена вина за недобрата подготовка на стопанството за пролетната сеитба има и партийната организация.

Интересите на кооператорите изискват да се вземат мерки, както от Управителния съвет, така и от партийната организация за бързо приключване на подготвителните мероприятия, за сръчното и качествено засяване на пролетните култури.

Ив. Донков, дописник

Ще произведат ран зеленчук

Кооператорите от ТКЗС в с. Килифарево, Търновско добре разбират, че с навременната подготовка за пролетната сеитба ще получат добри резултати през настоящата година, ще увеличат натуралното и паричното заплащане на трудолюбивите им сили сега са насочени към извозването на обрски тор и работата в зеленчуковата градина.

Голямата 325 декара градина се обработва от 75 добри кооператори.

Бригадите на Георги Пашов и Минко Хаджиминков отдавна са заредили парниците със средноран разсад, най-подходящ за климатичните условия на селото. Подбрани са най-добрите и изпитани за почвата сортове домати. Преди поставяне на семената в парниците, същите са почистени и обезвразени. Подготвят се и торовите саксийки, които ще бъдат масово използвани през тази година.

Досега бригадите са извозили над 1000 тона обрски тор на зеленчуковата градина, като 30 тона са закарани само на парниците. Стопанството разполага с необходимото количество изкуствени торове. Ежедневно бригадирът Георги Пашов обикаля, следи и контролира състоянието на разсада в парниците и другите семена, които зеленчукопроизводителите ще засеят.

Подготвя се въвеждане на ленточното засяване на зеленчуците и въвеждане на механизация в обработката им. За борба с болестите и вредителите по зеленчуковите култури са набавени всички необходими препарати.

По план зеленчукопроизводителите трябва до 28 април да започнат брането и продажбата на краставиците, към 25 май — доматите, а към 10—15 юни — пипера.

Дончо Атанасов

ЗА БЛАГОУСТРОЯВАНЕ НА СТОПАНСКИЯ ДВОР

Рудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Динчи, Търновско изготви на свърже тази пролет животновъдната ферма с шосейна мрежа. Всяка сутрин каменистата карьера излизат кооператорите четирите полетни бригади. В миналото се съревноваване за сега на

Бригадирът Ано Кирилов от сега подготвя работата, за да може първи да започне направата на калдаръри.

Стопанството вече е подготвило 1,000 кубически метра ломени камъни. Работата продължава.

П. Спирдонов, дописник

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Високата смъртност по малките пилета, която през миналата година достигна над 40 на сто, е резултат от борбата за по-добро птицевъдство у нас. Увеличение броя на птиците е възможно само ако се погледят по-особени грижи, както в парниците, така и в стопанствата. От самото начало при тяхното отглеждане, което представлява една от най-трудните задачи на птицевъдството.

Малките пилета се нуждаят от големи грижи и шателно наглеждане. Причината за високата смъртност по пилетата не се крие само в заразените болести, често се мисли, а в лошите условия на хранене и гледане в първите дни и седмици след излизането им. Това се потвърждава от факта, че от получените през 1954 година в Търновския ветеринарен институт труповете от умрели пилета, едва в 50 от тях е открита кокишова инвазия. Друга заразна болест през годината по пилетата не е открита. Но следва да се знае, че кокишодиозата по пилетата, която е често срещана, се сочи като основна причина за смъртността на малките пилета, след втората седмица от излизането и то главно в тия парници, където последните се отглеждат във влажни, тесни и сурови помещения, с неравномерно отопление и непроветрен въздух, а с еднообразно и недостатъчно хранене.

Особен въпрос за борбата със смъртността и заболяванията на малките пилета е отглеждането

им в чисти, светли, просторни и хигиенични помещения, с варосани стени, под и таван. Подът обязательно трябва да бъде постан с чиста и суха слама, която всеки ден да се сменя и изгаря. В едно помещение да не се отглеждат повече от 20 пилета на 1 квадратен метър площ, или общо не повече от 300 броя. Преди получаването на пилетата, помещенията и всички предмети в тях трябва да се почистят и основно дезинфектират с креолин и варно мляко и да започне отоплението им 10 дни наред, преди въвеждането на пилетата в тях. Температурата да се мери с термометър, поставен далеч от печката и на 5 — 10 см височина от пода.

Това не значи обаче, че пилетата трябва да се държат винаги на топло, в залушни и непроветрени помещения. Необходимо е редовно и умело проветряване на въздуха в помещението, при което организъмът на малкото пиле лесно се калая и приспособява към промените на външната среда. Ако температурата е много висока, а въздухът влажен и непроветрен, пилетата стават лениви, разкрият се, дишат тежко и получават хансмителни разстройствата, с което спира растежът. При постоянно ниски температури в помещението пъл, пилетата се събират на купчинки, пишат жално, не ядат, бързо отслабват и лесно измират.

Важно е да се знае, че с увеличаване на възрастта температурата на помещението се намалява от 29—30 градуса в първите дни

на 23—21 градуса към края на първия месец. Още от края на първата седмица, при топло и слънчево време пилетата следва да се пущат за кратко време навън в заграден и защитен от вятър дворче, и то след изсъхване на тревата от сутринната влага. Времето за стоенето на пилетата на открито постоянно трябва да се увеличава, докато последните свикнат сами да се прибират щом изстинат навън. Редовното почистване на помещенията и честата дезинфекция с варно мляко и креолин е абсолютно необходимо условие в борбата за опазване на пилетата от заболявания и смъртност.

Вторият основен момент за опазването на нежния организъм на малкото пиле е режимът на храненето. Малките пилета трябва да се захранват в люпилните още от първия ден с препен жълтък от кокоше яйце. През първата седмица на пилетата се дава суха смеска от овесно, царевично и житено брашно с триците, препен хляб, месокостно брашно, стрити дървени въглища и готварска сол по специална таблица, която трябва строго да се спазва.

От края на първата седмица се минава през ден на мека храна. Овлажняването на храната става с вода, бито мляко, или още по-добре с кисело мляко, което улеснява храносмилането. Ползата от киселото мляко при малките пилета е извървено много голяма и затова последното трябва масово да се въведи при изхранването на малките пилета в нашите ТКЗС, особено в борбата със заболяванията

на храносмилателния апарат. Зелена храна трябва да се дава на малките пилета още от петия ден. Дрождирането на храната им от 10—15-ия ден действа извървено добре. Въобще чрез храната на пилетата трябва да се дават големи количества белтъчини, минерални соли и витамини, необходими за техния бърз растеж и закрепване.

Основните причини за голямата смъртност по пилетата са лошите грижи през първия период на живота им. През миналата година, там, където се полагали добри грижи за хранене и гледане на пилетата, смъртността бе малка. Докато през 1953 година в люпилната в с. Ресен, Търновско е имало 7-7 на сто смъртност на малките пилета в батерите, през 1954 година смъртността спадна на 1-5 на сто. Докато в ТКЗС в с. Ресен години наред се допускаше висока смъртност на пилетата, която достигаше до 50 на сто, през 1954 година др. Йорданка Лефтерова, гледачка на пилетата в стопанството, при първата партида пилета, получени от нея през пролетта, допусна да умрат само 1-5 на сто. Пилетата и в люпилната и в ТКЗС се развиваха бързо и много добре, и вече на двумесечна възраст някои от тях тежаха по 700 грама. Заболяванията и смъртността по тях бяха рядкост. Това се дължи главно на добрите грижи, които и в люпилната и в ТКЗС се полагали за малките пилета. Гледачите са жени и с любов си гледаха работата. Помещенията са добри, редовно се проветряват и дезинфектират. Храната бе разнообразна и пълноценна, наситена с белтъчини, минерални соли и витамини. Зелена храна

имаше в изобилие, защото дворът бе засят с люцерна. Хранилките и водопойните корита се измиваха и дезинфектираха чрез изпарване и заливане с креолин и варно мляко. Бригадирът се грижеше за редовното доставяне на храната. Личеше загрижеността на всички за опазване на малките пилета.

И ако все още на много места в окръга в редица ТКЗС, като в с. Русаля, П. Сеновец, Търновско и другаде се допуска висока смъртност на пилетата, то тя се дължи главно на недостатъчните грижи за гледането и храненето им. Те се поставят в малки и тесни помещения, не се поддържа необходимата чистота и температура на помещенията, не се хранят с разнообразна и пълноценна храна. Горните условия предразполагат лесно за появата на редица заразни и незаразни заболявания и за масовата смъртност на малките пилета.

Затова е необходимо управителните съвети на ТКЗС и птицевъдците да търсят постоянно помощ и съдействие от зооветеринарните специалисти за правилното подготвяне на всички мероприятия по отглеждането и опазването на малките пилета. Да изучават грижливо богатия съветски опит и тоя на нашите първенци от ТКЗС и ДЗС и да се борят за стопроцентово опазване на излюпените пилета.

Само така на дело ще се изпълнят решенията на Шестия конгрес на БКП в областта на животновъдството у нас.

Д-р Петър Константинов
старши научен сътрудник при
Районен ветеринарен институт
Търново

За някои недъзи в мини „Лев“

Държавни мини „Лев“ Плачковци изпълнява производствения си план за м. януари 129-4 на сто. С това те застанаха на второ място в страната от предприятията на камено-въглената промишленост. Ако се съди по резултата от първата десетдневка, с два дни напред се движат изпълнението и на плана за м. февруари т. г.

За тези успехи до голяма степен са способствували подобрената организация на работа, укрепването на работническия колектив и създадените по-добри условия за труд и почивка.

Успехите обаче няма да са трайни, ако общоинното ръководство не вземе своевременно мерки за отстраняване на някои съществени слабости, които могат да станат причина за довеждане предприемчивостта в онова положение, в което се намираще през първото полугодие на миналата година — положение на катастрофално изоставане с изпълнение на плана.

Какви са всъщност тези слабости?

В редица случаи е допуснано неправилно изчисляване на премиалното възнаграждение. На работниците не е изяснено при кои случаи се полага премия и как се изчислява тя. Много често нормировчикът Димитър Христов на своя глава променя представените му от надзорните данни за извършената работа и категорията на пласта за отделните рудници и работници. Това той върши с цел да им бъде намалено трудовото възнаграждение. Така нормировчикът е поставял с много от работниците. Характерен е случаят, който изтъква миньорът Кирчо Семов Игнатов от рудник „Лев“.

— Сам надзорният Димитър Мойсеев Григоренко, — заявява той — констатира с копача категорията на пласта и, че аз съм работил на ръка, а нормировчикът без да е проверил преправя, че пластът е „мек“ и че е работено с машина, каквато въобще там няма.

А работникът Пенчо Христов Станев, след като изтъква редица други случаи от такъв характер, заявява: „Този нормировчик ще прогони всички ни.“

Слабости от този род изтъкват и много други работници. Миньорът Продан Ст. Генчев, майстор-копач, заявява, че не са били редки случаите на квалифицирани работници по 5—6 дни в месеца да се възлага надземна работа, за която не се полага премия. По този начин работниците се ошъветават, тъй като чувствително се намалява тяхното месечно възнаграждение.

Не може да се каже, че е направено всичко и във връзка с битовите условия на работниците. Действително през последните години са построени не малко нови жилища, които са снабдени с легла, одеала, чаршафи, дюшеци и др. Към отделните рудници са откри-

ти и обзаведени столове, в които се приготвя и сервира в достатъчно количество питателна храна. Направено, обаче, не е достатъчно. Крайно време е да бъде ускорено довършването на банята на рудник „Извор“. При сегашното положение работниците са принудени да се измиват със студена вода или да ходят на старата баня, която е отдалечена доста много и това може да бъде причина за простудяване.

Миньорите от рудник „Мазалака“ живеят в жилищата при рудник „Лев“. Ползват и банята при последния, но докато се върнат в повечето случаи топлата вода се привършва, и те са принудени да се изкъпят със студена вода.

Все още е незадоволително снабдяването на магазините с необходимите стоки от страна на Селкооп в с. Станчев хан Дряновско.

В мини „Лев“ сериозно е подценен въпросът за икономии. Сам директорът др. Съби Ноев констатира, че на промивачката на коксовите въглища се похабят значителни количества въглища, които, ако бъдат оползотворявани, ще носят ежесмесно няколко хиляди лева на предприятието, но до сега не е предприел нищо.

Много от работниците с възмущение говорят, че доставяните минни подпори са нестандартни — с по-големи размери и дебелина, при употребата на които се режат парчета по половин или един метър и те се похабят.

Изоставена е работата и по пещина на Левченко и Муханов. На нито един от рудниците не се работи по многозайбната система. Не се прилага скоростната проходка. В галерии пета и шеста има условия за прилагане многозайбната система. Причината да не се започне е липсата на необходимите вагонетки, въпреки че такива са искани. На новия травербан при рудник „Извор“ може да се премине на скоростна проходка, но за това недостатъчно са настояли инженерите Велев и Захариев.

Ако се огледа административно-техническият персонал на мините, прави впечатление роднинското обвързване. За това се говори и сред производствениците. То е причина много от тях да не смеят да критикуват, да не посочват забележителните слабости, страхувайки се да не бъдат уволнени.

Общоминният партийен комитет и минното ръководство е необходимо своевременно да огледат тези слабости и цялостната работа в мините и вземат мерки за отстраняването им. Това ще помогне за още по-добро укрепване на работническия колектив, а от там за по-нататъшното изпълнение на производствения план.

Ст. Александров
наш спец. пратеник

Въпроси и отговори

1. Въпрос: Счита ли се за непрекъснат трудов стаж преди влизането в сила на Кодекса на труда, при положение, че работник или служител е работил в различни предприятия с прекъсване.

Пита: Н. Добрев — Тряна

Отговор: Трудовият стаж до влизането в сила на Кодекса на труда (17. XI. 1951 г.) се счита за непрекъснат без оглед на причините за преустановяване работа и времето. (Справка: чл. 16 от правилника за приложение на дял III от Кодекса на труда — Известия бр. 31/1952 г.)

2. Въпрос: От 2 юли 1953 година придобих правото на възнаграждение за прослужени години (клас). Полаганите се суми обаче не ми бяха изплатени, тъй като средствата за целта по бюджета бяха изчерпани. Какво да направя.

Пита: Тр. Тодоров — с. Камени, Горно Оряховско

Отговор: Повишенията за всеки пет изработени години се дават служебно, начинаейт от следващия месец на пораждаване на правото, въз основа на намиращите се в личната преписка на служителя сведения за прослужено време.

В случай, че се представи документ за работа неотразена в сведението, същата се взема под внимание, обаче само за годината, за която се отнася.

За реализиране на правото ви се отнесе до помирителната комисия в учреждение-то (станцията).

Спр.: Държ. вестник бр. 49/1947 г. закона за щатните таблици и Известия бр. 8/1954 г. окр. № 380.

3. Въпрос: В отпуск съм по болест. Миналия месец ползвах няколко дни домашен отпуск. Работя по норми. Върху каква сума трябва да бъде изчислено обезщетението, което ми се полага?

Пита: Петко Узунов

Отговор: При изчисляване размера на паричното обезщетение се взема предвид средното трудово възнаграждение за календарен месец, предшестващ месеца, през който е настъпила временната нетрудоспособност. Произходът на възнаграждението не е от значение. Обезщетението ще се изчисли на основа на възнаграждението за изработеното време и това за платен домашен отпуск. (Справка: чл. 19 от правилника за приложение на дял III от Кодекса на труда)

УПОРИТА БОРБА СРЕЩУ ЦИТНОСНАТА ВЪШКА

През последните дни от месец януари и началото на февруари т. г. частните стопани от района на с. Станчев хан — Дряновско навреме взеха безплатно отпуснатия им карболинеум, започнаха масово пръскане на сливовите дървета и вече са напърски над 50 на сто от тях. Само в малкото село Бахрети от наличните 1,100 бр. сливови дървета са напърски 1,000 бр. Дядо Дамиян Станчев Мазников е на 60 години, но е прочут с хубавите си градини, разполага със собствена машина за пръскане и навреме се снабдява с карболинеум. Сегатой е напърскал градините си, почисти ги и е затова получава повече плодове.

Жителите на Бахрети са повели енергична борба срещу най-опасния враг на сливовите дървета — цитносна въшка и са убедени, че борбата им ще бъде резултатна.

Частните стопани от селцата Свири, Станчев хан и др. също вземат мерки за навременното пръскане на сливовите градини. Бавно се извършва то в селцата Креслещи, Гайлари, Малчени и други, по причина, че съветът не разполага с достатъчно машини. Не са доставени и необходимите части от РКС — Дряново, пред който е направена заявка.

Необходими са бързи мерки от страна на населението и народните съвети за напърскаване овицните градини в най-благоприятното време.

Дешо Николов

За опазване на горите

Големи грижи полагат горските надзиратели от района на Средноселиския народен съвет, Еленско за унищожаване яйцата на гъботорката. В участъка на горския надзорател Димитър Славов Пенев са почистени над 2,400 декара гора, а в тоя на Васил Иванов Николов — над 2,000 декара.

Населението от целия район изказва благодарност към горните служители за грижите им към горите.

Димитър Манчев

